

er, og der bliver saa foretaget den samme Optælling, som fandt Sted hjemme ved Valg af Valgmænd, og saaledes bliver da Arbejdsraadet valgt. Det er i Virkeligheden, synes jeg, i alt Fald ikke uforstaaeligt. Det kan være nogen Tid med at faa Sedlerne talt op, men et hvilket som helst Valg kan jo volde noget Bryderi, og Valget her finder jo ikke ofte Sted, thi der vælges jo samtidig Suppleanter; afgaar vedkommende Valgmand, træder Suppleanten i Stedet, og afgaar et Medlem af Arbejdsraadet, træder Suppleanten i Stedet. Det Arbejdsraad, man saaledes faar oprettet ifølge Lovforslaget, tror jeg kan komme til at virke heldigt, ikke alene her paa dette Omraade, som Lovforslaget bestemmer, ved at træffe disse Forsørgelseslov og ved at træffe Afgørelse om alle de mangfoldige Enkeltigheder, der kunne komme til at foreligge til Bedømmelse, men det kan efter min Formening ogsaa komme til at virke heldigt i mangfoldige andre Tilfælde. Dette Arbejdsraad vil jo nemlig faa en overordentlig Indsigt i Arbejderforholdene her i Landet. Da det er valgt paa den Maade, at Arbejderne og Arbejdsgiverne selv have hver 8 dertil, vil det komme til at staa som en Institution, som baade Arbejderne og Arbejdsgiverne kunne se op til. Det vil kunne komme til at fremstaafe Dplysninger i mange Sager til Gavn for den offentlige Forhandling baade her og uden for denne Sal, og det vil maaske ogsaa komme til at dømme i Stridigheder Arbejderne og Arbejdsgiverne imellem, Stridigheder, som vi ellers ikke kunne komme til at lægge ind under nogen Domstol, selv om vi ogsaa fik vedtaget det særlige Lovforslag, som har været forelagt og er gaaet her igennem Folketinget om Oprettelte af særlige Domstole for Arbejdere — jeg skulde nu for Resten meget ønske, at vi snart kunde faa Beslighed til at se det Lovforslag igen, og haaber, at det ikke skal være Meningen, at det skal ligge oppe i det andet Ting Aar efter Aar. Selv om man imidlertid fik en saadan Lov vedtagen, vilde der dog findes Tilfælde, som ikke kunde komme ind under saadanne Domstole, men hvor Arbejdsraadet kunde komme til at virke meget heldigt, antager jeg, til at udsjævne Stridigheder, som kunne forekomme mellem Arbejderne og deres Arbejdsgivere, og som tit og mange Gange kunne til at svide saavel til begge Parter som til det hele Samfund. Jeg tror, man skal betænke sig vel, inden man taster Brag paa det Arbejdsraad, her er foreslaaet, og jeg tror navnlig ikke, man skal taste Brag paa det, fordi man ved en eller to Gange foretaget Gennemlæsning

ikke straks kan forstaa Valgmaaden. Det forholder sig jo i øvrigt med dette Forslag som med alle de Forslag, der forelægges her i denne Sal, fuldkomment er intet af dem, selv Regeringen kan ikke forelægge fuldkomne Forslag, og det gør Regeringen sig da heller ikke til af, saavidt jeg ved. Men jeg vil anbefale, at dette Forslag, naar det kommer i det Udvalg, som jeg haaber Folketinget vil lade det gaa til, der maa blive undertastet en alvorlig, en omhyggelig, men velvillig Behandling, og det skulde meget glæde mig, om vi ud af vort Arbejde her paa Rigsdagen kunde komme til en Lov, som kunde hjælpe til at stoppe det Hul, der er i den Lovgivning, vi have, til at lette Arbejdernes Kamp for Tilværelsen. Jeg ved nok, der tales meget — ikke saa meget nu som tidligere — om, at naar man skal lovgive paa dette og lignende Omraader, maa man kræve, at Arbejderne selv hjælpe til, selv bidrage noget, at der kun gives dem det, man falder en Hjælp til Selvhjælp. Det tror jeg ikke, man i Virkeligheden kan kræve her. Jeg tror, at det, man kan kræve af Arbejderne, er, at, saa længe de ere unge og stærke, saa længe de have deres Arbejdsevne, skulle de arbejde — det maa vi jo alle — og i den Tid saa de at hjælpe sig selv saa godt de kunne. Men naar de blive gamle, have vi jo anerkendt, at saa maa vi træde til, og naar de blive syge, have vi ogsaa anerkendt det samme. Jeg tror, at vi ogsaa bør anerkende, at, naar der overgaar dem saadanne Ulykker, som kunne hænde enten paa deres Arbejdssted eller ved deres Arbejdsredskaber eller fra en Magt her oven fra, saa bør vi træde til og hjælpe dem, uanfækt, at de ikke selv have formaaet ud af deres meget ofte ringe Arbejds løn at lægge noget til Side for at sikre sig enten ved aarlig Betaling af Præmier eller ved Opsparing af Kapital.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er endnu 6 Talere indtegnede, og jeg skal derfor afbryde Mødet.

Næste Møde holdes paa Onsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Valg af Formand, Viceformænd og Sekretærer for de følgende 4 Uger.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gjældighedsfristen for Loven af 15de Februar 1895 sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Ejendomme.